

ΑΝΑΣΑ ΓΙΑ ΤΑ
ΥΠΕΡΧΡΕΩΜΕΝΑ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΑ

Αντώνης Ν. Βγόντζας*

Δεν έχουμε σύνθημα,
δεν έχουμε αίτημα,
δεν έχουμε πρόταση

Αs ξεκινήσουμε από τα αναμφισβήτητα. Στη χώρα μας έχει επιβληθεί μια σκληρή πολιτική ακραίας λιτότητας. Τα αίτια είναι προφανή. Ζούμε πάνω και πέρα από τις δυνατότητές μας. Και ο δημόσιος και ο ιδιωτικός τομέας. Θέλουμε να καταναλώσουμε περισσότερα από όσα παράγουμε. Γι' αυτό και δανειζόμαστε. Γι' αυτό και συνθησάμε να δανειζόμαστε. Κρύβοντας από τους δανειστές μας τα πραγματικά στοιχεία της οικονομίας μας. Παρόμοιες συμπεριφορές επέδειξαν και άλλα κράτη. Οχι όλα. Ακόμα και οικονομικά ισχυρά κράτη διέπρεψαν στην πρόκληση μιας διεθνούς κρίσης υπερβολικού χρέους. Σε κάθε, όμως, περίπτωση δεν ήταν λίγες οι πολιτικές ηγέσιες που έσπευσαν να αντιμετωπίσουν αυτή την κρίση.

Η οικονομική κρίση ήταν αναπόφευκτη για την Ελλάδα. Αυτό που την όξυνε, νωρίτερα από άλλες χώρες και πιο οδυνηρά από άλλους λαούς, ήταν η έλλειψη αληθινής βούλησης για την αντιμετώπιση της. Εθελούφλησκα όλοι μαζί, με κυρίαρχη την ευθύνη των πολιτικών ηγεσιών. Σε μας η οικονομική κρίση από τη μια ήταν το αποτέλεσμα μιας γενικευμένης κρίσης και από την άλλη αποτέλεσε τον παράγοντα καταλύτη στη διαδικασία αποκάλυψης μιας κρίσης που είναι πολιτική, κοινωνική, ιδεολογική. Με μια λέξη, η κρίση είναι ιστορική.

Αυτές τις ώρες δεν μου αρέσει η αναγνώριση και ο καταλογισμός των ευθυνών. Μια τέτοια διαδικασία θα φέρει πολλούς απέναντι και κανέναν συστηριωτή στην απαραίτητη μάχη ξεπεράσματος και υπέρβασης της κρίσης. Η αναζήτηση, όμως, των παραγόντων της κρίσης, καθώς και η αποκάλυψη της βαθύτερης φύσης της, πρέπει να αποτελεί μία από τις προτεραιότητές μας.

Μετατρέψαμε την Ελλάδα σε συντηχνίες. Η πολιτική μοιάστηκε τους παραδοσιακά ορισμένους χώρους της και με αυτές και με οργανωμένα -τυπικά ή άτυπα- συμφέροντα. Αυτό το ονομάσαμε δημοκρατικές διαδικασίες, ενώ όλοι γνωρίζουμε ότι η πολιτική οργάνωση με πυλώνες τις συντηχνίες και τα οργανωμένα συμφέροντα μετά τις μεγάλες επαναστάσεις των αρχών του 19ου αιώνα έχει ιστορικά ξεπεραστεί και αναβίωσε προσωρινά με ορισμένα φασιστικά καθεστώτα. Κανένας μας δεν επιτρέπεται να αμφισβητήσει τα μεγάλα θεσμικά άλματα που πραγματοποιήσαμε από τη Μεταπολίτευση και μετά. Στον δρόμο δεν αντιμετωπίσαμε έγκαιρα τα εκφυλιστικά φαινόμενα. Και χάσαμε τον βηματισμό μας. Και η πολιτική έπαυσε να λειτουργεί μέσα από τους καταγεγραμμένους δημοκρατικούς θεσμούς και τις παραδοσιακά και ρητά ρυθμιζόμενες διαδικασίες. Γι' αυτό και η δημόσια, πιο γενικά, ζωή και δραστηριότητα εξελίσσεται χύμα. Χωρίς διακριτούς ρόλους. Χωρίς κανόνες. Και τελικά χωρίς αξίες.

Αυτά τα έχουμε διαπιστώσει όλοι σχεδόν. Χωρίς, όμως, πρόθεση να ανοίξουμε εκείνους τους διαλόγους που θα ενθαρρύνουν και θα οδηγήσουν στην αποτελεσματική αντιμετώπιση της κρίσης. Από τη μια «αγανακτούμε», από την άλλη δεν θέλουμε τίποτα να αλλάξει. Από τη μια καταδικάζουμε τα πρόσωπα ή τις φορές που συρτήκαμε μαζί τους σε αυτή την κρίση και από την άλλη είμαστε αντιμετώπιση σε οποιαδήποτε πρόταση αλλαγής. Κάθε ανατροπή εμπεριέχει δύο στοιχεία: το γκρέμιμα του παλιού και την ανοικοδόμηση του καινούριου.

Κάθε μεγάλη ιστορική μεταβολή και κάθε νέα εποχή χαρακτηρίζεται από μια νέα πρόταση γραμμένη σε δυο τρεις λέξεις, σε σύνθημα. Οι μούντζες δεν είναι. Οι προσωπικοί προοπτικισμοί δεν προσφέρονται. Η βίαιη παρεμπόδιση λειτουργίας των κοινοβουλευτικών διαδικασιών, με τα γνωστά φαινόμενα, είναι αφορμή και διαμορφώνει περισσότερα αδιέξοδα. Η επάνοδος στους κανόνες της ανοικτής και δημοκρατικής κοινωνίας μπορεί να αποτελέσει αφετηρία, αλλά δεν αρκεί.

* Ο κ. Αντώνης Ν. Βγόντζας είναι δικηγόρος

Μετά την απόφαση-σταθμό του Ειρηνοδικείου

Πώς να «κουρέψετε» τα

Στη ρύθμιση μπορούν να υπαχθούν όλα τα φυσικά πρόσωπα, καθώς και όλα τα δάνεια

ΑΝΑΣΑ ΓΙΑ ΤΑ υπερχρεωμένα νοικοκυριά αποτελεί ο νέος νόμος, γνωστός και ως «νόμος Κατσέλη», που αφορά στη ρύθμιση οφειλών υπερχρεωμένων νοικοκυριών. Μέχρι σήμερα το τραπεζικό σύστημα ενεργούσε σαν να μην υπάρχει, αρνούμενο να απαντήσει σε αιτήσεις δανειοληπτών για εξωδικαστικό συμβιβασμό.

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗ ΓΟΥΛΑ

vgoulas@gmail.com

Σύμφωνα με τον δικηγόρο κ. **Δημήτρη Λυρίτη**, ο οποίος ειδικεύεται σε ζητήματα δανειοληπτών και του οποίου πελάτης-συσταδιστικός δικαίωθηκε για πρώτη φορά από το Ειρηνοδικείο Αθηνών, «η απόφαση-οδηγός του Ειρηνοδικείου Αθηνών δίνει τη δυνατότητα σε εκατοντάδες χιλιάδες δανειολήπτες να ελπίζουν ότι τελικά ο νόμος για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά δεν θα αποτελέσει κενό γράμμα, αλλά θα αντιμετωπίσει το πραγματικό, ιδιαίτερα μεγάλο και οξύμνο πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας κατά τρόπο ουσιαστικό, σύγχρονο, θεσμικό, εναρμονισμένο με τις επιταγές ενός σύγχρονου κοινωνικού κράτους δικαίου».

Για να μπορέσει κάποιος δανειολήπτης να υπαχθεί στη συγκεκριμένη ρύθμιση πρέπει να αδυνατεί να πληρώσει τις δόσεις δανείων που έχει χρεωθεί από τράπεζες και αυτό το γεγονός να μπορεί να το αποδείξει. Σύμφωνα με τον κ. Λυρίτη, τα βήματα που πρέπει να ακολουθηθεί ένας οφειλέτης ο οποίος θέλει να απαλλαγεί από ένα μεγάλο μέρος των οφειλών του προς τις τράπεζες είναι τα εξής: Πρώτον, θα πρέπει να προσπαθήσει να έρθει σε εξωδικαστικό συμβιβασμό με τους πιστωτές του. Αν από την τράπεζα απορριφθούν την αίτηση συμβιβασμού, τότε ο οφειλέτης, αφού συγκεντρώσει όλα τα απαραίτητα έγγραφα, τα καταθέτει στο Ειρηνοδικείο της περιοχής του. Τα έγγραφα αυτά είναι οι δανειακές συμβάσεις που έχει υπογράψει με τους πιστωτές του, ο χρόνος αποπληρωμής τους, οι τόκοι

οι οποίοι έχουν συμφωνηθεί από τον οφειλέτη και τον πιστωτή και φυσικά τα περιουσιακά στοιχεία και εισοδήματα οφειλέτη και συζύγου. Τον φάκελο αυτό καταθέτει ο δικηγόρος που έχει αναλάβει την υπόθεση. Ο συμβιβασμός ενόπιον Ειρηνοδικείου επιτυγχάνεται με συμφωνία πιστωτών με απαιτήσεις άνω των 51% των οφειλών.

Εάν σε αυτή την περίπτωση οι πιστωτές δεν δεχθούν συμβιβασμό, τότε το δικαστήριο ελέγχει εξονυχιστικά τον οφειλέτη και αν διαπιστώσει ότι δεν επαρκούν τα περιουσιακά του στοιχεία και τα εισοδήματά του για την αποπληρωμή των χρεών, προχωρά στη ρύθμιση των οφειλών.

Στη ρύθμιση μπορούν να υπαχθούν όλα τα φυσικά πρόσωπα, καταναλωτές και επαγγελματίες, με εξαίρεση τους εμπόρους, καθώς και όλα τα δάνεια, καταναλωτικά, στεγαστικά και επαγγελματικά. Αξιοσημείωτο είναι ότι ο δανειολήπτης μπορεί να κάνει χρήση του νόμου 3869/2010 μόνο μία φορά στη ζωή του. «Ο νόμος περιγράφει μια περιπλοκή διαδικασία που πρέπει να ακολουθηθεί, η ακολουθηθεί της οποίας, όμως, μπορεί να οδηγήσει σε καταβολή μικρού μέρους οφειλών και σε οριστική απαλλαγή των υπολοίπων χρεών. Οι πλέον εννοημένοι είναι οι οφειλέτες που δεν διαθέτουν στο όνομά τους ακίνητη περιουσία, πλην της πρώτης κατοικίας, και έχουν χαμηλό οικογενειακό εισόδημα».

Ειδική πρόνοια υπάρχει και μεγαλύτερη προστασία για όσους έχουν σοβαρά προβλήματα υγείας ή τελούν σε χρόνια ανεργία ή έχουν ανεπαρκές

εισοδήματα για την κάλυψη στοιχειωδών βιοτικών αναγκών ή άλλους λόγους ίδιας βαρύτητας. Σε αυτές τις περιπτώσεις μπορεί να ζητηθεί και να αποφασιστεί από το Ειρηνοδικείο ακόμη και η μηδενική καταβολή και η πλήρης απαλλαγή από τα χρέη. Επιπλέον, ο νέος νόμος ορίζει την απαγόρευση πλειστηριασμού μέχρι τις αρχές Φεβρουαρίου της κύριας κατοικίας του οφειλέτη, εφόσον η

Ο ΔΑΝΕΙΟΛΗΠΤΗΣ ΚΑΘ' ΟΛΗ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΕΧΕΙ ΚΑΘΚΟΝ ΕΙΛΙΚΡΙΝΟΥΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΣΟ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΤΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΟΣΟ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ. Η ΠΑΡΑΒΑΣΗ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΣ ΣΥΝΕΛΛΑΓΕΤΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟΡΡΙΨΗ ΤΟΥ ΑΙΤΗΜΑΤΟΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ ΤΩΝ ΟΦΕΙΛΩΝ ΜΕ ΑΠΑΛΛΑΓΗ

αξία της δεν υπερβαίνει το αφορολόγητο όριο απόκτησής της, προσαυξημένη κατά 50% (σημειώνεται ότι το αφορολόγητο όριο για έναν άγαμο φορολογούμενο είναι 200.000 ευρώ, οπότε η αντικειμενική αξία της κατοικίας για να μη βγει σε πλειστηριασμό δεν θα πρέπει να ξεπερνά τις 300.000 ευρώ). Υπενθυμίζω, ωστόσο, ότι με άλλη διάταξη νόμου ήδη έχουν απαγορευτεί έως τις 31/12/2011 οι πλειστηριασμοί για χρέη έως 200.000 ευρώ προς τις τράπεζες», τονίζει ο κ. Λυρίτης.

Σύμφωνα με τον δικηγόρο, οι δανειολήπτες θα πρέπει να επιδείξουν μεγάλη προσοχή γιατί ο νέος νόμος δεν επιφέρει γενική αναστολή των μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης (κατάσχεση, πλειστηριασμός λοιπών περιουσιακών στοιχείων, πλην της πρώτης κατοικίας) κατά του οφειλέτη. Αυτό επιτυγχάνεται μόνο με έκδοση δικαστικής απόφασης (αναστολή εκτελεστικής διαδικασίας), έπειτα από αίτηση του δανειολήπτη και εφόσον πιθανολογηθεί από το δικαστήριο ότι από την εκτέλεση θα

χρέη σας στις τράπεζες

, καταναλωτικά, στεγαστικά και επαγγελματικά

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΝΟΜΟΥ

Παράδειγμα 1ο

Οφειλέτης έγγαμος λαμβάνει μισθό ως ιδιωτικός υπάλληλος 1.000 ευρώ, η σύζυγος άνεργη. Δεν κατέχει κανένα περιουσιακό στοιχείο. Έχει λάβει από έξι τράπεζες καταναλωτικά δάνεια και πιστωτικές κάρτες συνολικού ποσού 150.000 ευρώ. Τα έσοδα του νοικοκυριού ανέρχονται μηνιαίως σε 800 ευρώ (300 ευρώ για ενοίκιο, 200 ευρώ λογαριασμοί, 300 ευρώ διατροφή). Κατά την εφαρμογή του νόμου θα κληθεί να καταβάλει προς όλες τις τράπεζες τα υπόλοιπα 200 x 4 χρόνια x 12 μήνες = 9.600 ευρώ, ενώ θα απαλλαγεί από το υπόλοιπο των χρεών του. Δηλαδή θα απαλλαγεί από 150.000 - 9.600 = 140.400 ευρώ.

Παράδειγμα 2ο

Οφειλέτης έγγαμος λαμβάνει μισθό ως ιδιωτικός υπάλληλος 1.000 ευρώ, η σύζυγος άνεργη. Κατέχει ένα περιουσιακό στοιχείο, την πρώτη κατοικία, εμπορικής αξίας 160.000 ευρώ. Έχει λάβει από έξι τράπεζες καταναλωτικά δάνεια και πιστωτικές κάρτες συνολικού ποσού 150.000 ευρώ και επιπλέον 150.000 ευρώ από στεγαστικό δάνειο. Τα έσοδα του νοικοκυριού ανέρχονται μηνιαίως σε 800 ευρώ (300 ευρώ για ενοίκιο, 200 ευρώ λογαριασμοί, 300 ευρώ διατροφή). Κατά την εφαρμογή του νόμου θα κληθεί να καταβάλει προς όλες τις τράπεζες τα υπόλοιπα 500 x 4 χρόνια x 12 μήνες = 24.000 ευρώ, καθώς και για την προστασία της κύριας κατοικίας ποσό που θα ανέρχεται μέχρι το 85% της εμπορικής αξίας του ακινήτου για τα επόμενα 20 χρόνια με έντοκο δόση με μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου. Μετά την καταβολή του ως άνω ποσού απαλλάσσεται από την υποχρέωση καταβολής του υπόλοιπου των οφειλών του και διασώζει την πρώτη κατοικία.

Παράδειγμα 3ο

Λαμβάνοντας ως βάση το τρίτο παράδειγμα, εάν οφειλέτης διαθέτει και άλλο ακίνητο εκτός της πρώτης κατοικίας, τότε κατά την εφαρμογή του νόμου θα συνέλθει ότι, η συνέβη στο παράδειγμα 2 πλέον της ρευστοποίησης του δεύτερου ακινήτου που θα διτάζετο το δικαστήριο προς αποπληρωμή των οφειλών του.

προκληθεί ουσιώδης βλάβη στα συμφέροντά του και ότι θα ευδοκιμήσει η αίτηση υπαγωγής του στη ρύθμιση του νόμου. Εάν αυτό πιθανολογηθεί, τότε το δικαστήριο, που δικάζει με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, χορηγεί αναστολή εκτέλεσης έως την έκδοση οριστικής απόφασης επί του σχεδίου διευθέτησης των οφειλών.

«Η κανονική εκτέλεση από τον οφειλέτη-δανειολήπτη της ρύθμισης χρεών, ήτοι η καταβολή μηνιαίας και για χρονικό διάστημα τεσσάρων ετών ορισμένου ποσού για την ικανοποίηση των απαιτήσεων των πιστωτών του συμμέτρως διανεμόμενο, επιφέρει την απαλλαγή του από κάθε τυχόν υφιστάμενο υπόλοιπο οφειλής έναντι όλων των πιστωτών.

Εκποίηση

Η εφαρμογή του νόμου ξεκίνησε από την 1η Σεπτεμβρίου 2010, είναι δηλαδή η ημερομηνία εκείνη από την οποία ξεκίνησαν οι αιτήσεις εξωδικαστικού συμβιβασμού προς τους πιστωτές, ενώ οι αιτήσεις στο Ειρηνοδικείο για τον ενόπιον του συμβιβασμού εκκίνησαν να υποβάλλονται από 5/1/2011. Ο δανειολήπτης καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας έχει καθήκον ειλικρινούς δήλωσης τόσο των περιουσιακών του στοιχείων όσο και των εισοδημάτων του. Η παράβαση αυτής της υποχρέωσης συνεπάγεται την απόρριψη του αιτήματος ρύθμισης των οφειλών με απαλλαγή. Ιδιαίτερα είναι η αντιμετώπιση εφόσον υπάρχει ρευστοποίηση περιουσίας, η εκποίηση της οποίας κρίνεται απαραίτητη για την ικανοποίηση των πιστωτών. Σε αυτή την περίπτωση ορίζεται εκκαθαριστής, έργο του οποίου θα είναι η εκποίηση της περιουσίας και η σύμμετρη ικανοποίηση των πιστωτών.

Η προστασία της κύριας κατοικίας και η εξαίρεσή της από τη ρευστοποίηση περιουσίας συνεπάγεται την ικανοποίηση των απαιτήσεων των πιστωτών μέχρι του ποσού του 85% της εμπορικής αξίας του ακινήτου, με περίοδο χάριτος και επιτόκιο ενήμερης οφειλής ή μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου και χωρίς ανατοκισμό. Η περίοδος της τοκοχρεολυτικής εξόφλησης της οφειλής δεν μπορεί να υπερβεί τα 20 έτη», εξήγησε ο κ. Λυρίτσος.

Γρηγόρης Β. Νικολόπουλος

As πάνε καλύτερα διακοπές!

Μπορεί εμείς οι Έλληνες να αναρωτιόμαστε ποια λύση θα επιλεγεί τελικά για τη διαχείριση του χρέους μας και αν θα καταλήξουμε σε επιλεκτική χρεοκοπία ή σε κάποιου άλλου είδους χρεοκοπία, όμως η πραγματικότητα είναι ότι το ελληνικό πρόβλημα πλέον δεν απασχολεί τους Ευρωπαίους. Το ενδιαφέρον τους έχει μετατεθεί στο ιταλικό πρόβλημα, το ισπανικό και τελικά στο ευρωπαϊκό πρόβλημα χρέους.

Η λύση που θα εφαρμοστεί στην Ελλάδα θα είναι η ίδια που θα εφαρμοστεί και στην Ιταλία, την Ισπανία, την Πορτογαλία, την Ιρλανδία και το Βέλγιο αρχικά και ίσως σε άλλες υπερχρεωμένες χώρες που θα εμφανιστούν στο μέλλον. Μιλάμε δηλαδή για ένα πρόβλημα χρέους που ξεπερνά συνολικά τα 4,5 τρισ. ευρώ και όχι για το «μικρό» ελληνικό πρόβλημα των 340 δισ. ευρώ. Συνεπώς η λύση δεν μπορεί να είναι ούτε δάνεια, όπως ήταν μέχρι σήμερα για την Ελλάδα, ούτε υποθήκες της κρατικής περιουσίας. Αυτά τελείωσαν προτού ακόμη αρχίσουν. Ούτε επιλύουν το πρόβλημα του χρέους ούτε εξασφαλίζουν χρηματοδότηση των οικονομιών. Και, κυρίως, δεν υπάρχουν τα λεφτά για τέτοιου είδους δάνεια.

Η Ευρώπη λοιπόν έχει δυο επιλογές: ή θα αφήσει την Ελλάδα και τις άλλες υπερχρεωμένες χώρες να χρεοκοπήσουν και θα διαλυθούν το ευρώ και η ευρωζώνη ή θα εγγυηθεί η ευρωζώνη όλα τα ευρωπαϊκά ομόλογα. Δηλαδή για κάθε εθνικό ομόλογο θα υπάρχει ευρωπαϊκή εγγύηση. Με λίγα λόγια, δεν θα δανειζεται η Ελλάδα, θα δανειζεται η Ευρώπη για λογαριασμό της Ελλάδας και κάθε άλλης χώρας μέσω ευρωπαϊκών ομολόγων.

Τη διάλυση δεν τη συζητάνε καν -προς το παρόν-, το ευρωομόλογο δεν το θέλουν ακόμη. Και γι' αυτό οι Ευρωπαίοι θα καταλήξουν σε μια ενδιάμεση λύση: στην έκδοση ομολόγων (ονομάζονται τύπου Brady) από κάποιον θεσμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δηλαδή από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ή τον μηχανισμό EFSF.

Τα ομόλογα αυτά θα πρέπει να αντικαταστήσουν τα ελληνικά, τα παλιά και όλα τα άλλα ομόλογα των υπερχρεωμένων χωρών. Για να γίνει, όμως, αυτή η έκδοση ομολόγων από τον μηχανισμό, θα πρέπει ο μηχανισμός να έχει χρήματα, δηλαδή αντίκρισμα. Και μπορεί να μην υπάρχουν τόσα χρήματα στην Ε.Ε., υπάρχουν όμως εγγυήσεις. Δηλαδή θα πρέπει η Ευρώπη συνολικά, οι χώρες της ευρωζώνης, να εγγυηθούν τα ομόλογα του μηχανισμού. Και οι εγγυήσεις που θα καλύψουν αρχικά το πρόβλημα, αν χρειαστεί να πληρωθούν, θα οδηγήσουν σε μαζικό τύπωμα χρήματος από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Μόνο έτσι λύνεται αυτό το πρόβλημα εφόσον η ολιγωρία και η στενοκεφαλιά της Ε.Ε. το άφισαν να μεγεθυνθεί σε ανεξέλεγκτα όρια.

Όσον αφορά στην Ελλάδα, δεν υπάρχει πλέον κάτι που μπορεί να κάνει ούτε η κυβέρνηση ούτε κανένας άλλος. Παρόλο που δεν το έχουμε ανακινώσει επίσημα, όλοι γνωρίζουν ότι έχουμε πτωχεύσει. Πληρώνουμε ακόμη τα ομόλογά μας, αλλά τα πληρώνουμε με δανεικά. Αν οι Ευρωπαίοι σταματήσουν να μας δανείζουν, θα πτωχεύσουμε και επισήμως. Συνεπώς, αυτοί που μας δανείζουν για να πληρώσουμε και δεν μας αφήνουν να πτωχεύσουμε, είναι αυτοί που θα πάρουν και τις αποφάσεις για το τι θα κάνουν με μας. Και μπορεί ο πολιτικός κόσμος να διατυμπανίζει ότι φέτος δεν θα πάει διακοπές, αλλά είναι πλέον αργά. Διακοπές δεν έπρεπε να πηγαίνουν τα προηγούμενα χρόνια. Τώρα μπορούν να πάνε, και μάλιστα σε μόνιμες διακοπές. Η διακυβέρνηση της χώρας έχει ήδη περάσει στους Ξένους.

Η διακυβέρνηση της χώρας έχει ήδη περάσει στους Ξένους.